

Maranatha Mare

juli 2022

Jaargang 49 No 6

Voor alles is een tijd

Voor alles is een tijd,
een eind en een begin.
Dat blijft een zekerheid
en geeft het leven zin.
Ga breken en bouwen,
ga lachen en rouwen,
ga zoeken en rapen,
ga waken en slapen.

Voor alles is een tijd,
een eind en een begin.
God geeft de eeuwigheid,
wij staan er middenin.
Ga klagen, beminnen,
verliezen en winnen,
omhelzen en strijden,
genieten, verblijden.

(prediker 3)

Gea van Drie-van Ravenhorst

<https://www.gedichtensite.nl/bijbelgedichten/40995-voor-alles-is-een-tijd>

Wet of genade? Een oude vraag

Een groot gedoe in Amerika en over de wereld – Roe vs. Wade omgekeerd. Geen keuze meer voor een abortus als het de ouders of de vrouw niet mogelijk is om een kind een menswaardig leven te bieden. Ook mogen vrouwen de grens niet oversteken naar een staat waar abortus wel wettig is. Als ze terugkeren naar huis worden ze gearresteerd en komen in de gevangenis terecht.

The land of the free and the home of the brave ... ?

Een groot gedoe in Engeland en over de wereld. De Britse regering wil betalen om asielzoekers niet in hun eigen land te ontvangen en te helpen, maar om ze te her vestigen in Rwanda. Geld zullen ze geven. De mensen willen ze niet.

In Zuid-Afrika mogen mensen wel kiezen voor abortus als ze een kind niet kunnen verzorgen, maar ze mogen niet kiezen voor euthanasie, genadedood. Hier kijkt men toe hoe een ander lijdt en lijdt en lijdt ... In Nederland en Zwitserland mag lijden wel met genade en niet alleen met de wet aangezien worden.

Als de wet zegt "leven boven alles", geeft niet wat de omstandigheden van mensen zijn, dan heeft wet prioriteit gekregen over *genade*. Vaak wordt deze wettische manier van doen gerechtvaardigd met een beroep op de godsdienst, op de Bijbel. Lange ethische argumenten worden gevoerd. Zaken worden overwogen en daarover wordt gedebatteerd. Besluiten worden genomen en wetten worden gemaakt.

Zaken. En mensen dan?

Zelfs wanneer het gaat over *mensenrechten*, is de klem vaak meer op het *recht* dan op de *mensen*. Lange ethische argumenten worden gevoerd. Zaken worden overwogen en daarover wordt gedebatteerd. Zelfs Christen-gelovigen vragen vaak: "Zijn mensenrechten nu eigenlijk met de Bijbel verzoenbaar of is het hele idee gewoon 'humanistisch'?". Humanistisch – *menselijk*?

Hoe moeilijk is het om mens te zijn, om menselijk te zijn, om mens-met-medemens te zijn. Om menselijk over elkaar te denken en met elkaar om te gaan. Om menselijke nood, omstandigheden, vermogens, onvermogens,

moeilijkheden, pogingen, successen en mislukkingen met deernis, liefde en genade te bejegenen.

Veel makkelijker is een wettisch uitgangspunt en een wettische uitspraak. Daarvoor hoef je alleen maar je hersens in te schakelen: te denken, te argumenteren te debatteren en theoretische besluiten te nemen. Een comfortabele afstand van mensen en hun problemen kun je zodoende handhaven.

Veel moeilijker is het om met mensen mee te voelen - met deernis, genade en empathie. Veel moeilijker is het om "je naaste lief te hebben als jezelf" en "anderen te behandelen zoals je zou willen dat ze jouw behandelen". Het evangelie van Jezus Christus die zijn leven heeft gegeven voor anderen, blijft een moeilijke spiegel om eerlijk in te kijken.

Maar wanneer *jij* aan de ontvangkant bent, zou je hoogstwaarschijnlijk *genade* verkiezen boven de wet.

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

Wij denken aan de volgende gemeente leden/families:

- Janny van den Eijkel woont nu in frail care in Celebration Retirement Estate in Northriding, Randburg. Wij dragen Janny en haar familie op in gedachten en gebeden.
- Linda Steinmann die tobt met haar gezondheid. Wij dragen Linda en Richard op in gedachten en gebeden.
- Marjan van Zee die gaat verhuizen naar een nieuwe woning, een grote verandering voor haar - Marjan wij denken aan jou. Op donderdag 2 juni schreef Marjan het volgende berichtje:

Beste Maranatha leden

Ik werd afgelopen zondag weer verrast door een mooi bos bloemen waarvoor ik U hartelijk bedank. De bloemen hebben me opgevrolijkt en ik hoop dat ik me gelukkig ga voelen in mijn nieuwe tehuis.

Met vriendelijke groeten, Marjan van Zee

- Wij denken ook aan familie Griesel, en de zorgen om kleine Blake.

Hoe kan ik licht leven, terwijl de wereld in brand staat?

Annemarie zoekt naar een manier om licht te kunnen leven, terwijl er zoveel in het leven is dat ons uit balans brengt. Hoe draag je verantwoordelijkheid, zonder dat de ellende van de wereld je afstompt of lamslaagt?

Licht leven. Ik wil het graag. Maar ja. Doe dat maar eens, terwijl er ook een nieuw alarmerend IPCC klimaatrapport verschijnt. En de meest schrijnende berichten binnenkomen over radeloze Afghaanse vluchtelingen die zelfs op vliegtuigen klimmen om het verschrikkelijke regime in hun land te ontvluchten.

Of de toenemende polarisatie die ik ook in eigen kring signaleer, waardoor steeds meer onderwerpen onbespreekbaar worden; omdat je dan automatisch in het ene of andere kamp wordt geplaatst.

Dit alles raakt me, brengt me uit balans, en geeft me een machteloos gevoel. Licht leven... tja, kan dat wel, in een wereld die in brand staat? Kun je voluit leven in een wereld die prachtig en tegelijkertijd verschrikkelijk is? Hoe doe je dat, zonder je kop in het zand te steken, of overweldigd te raken, of cynisch te worden?

Want het kan natuurlijk heel makkelijk zijn hè? Om je niks aan het trekken van het wereldleed en gewoon heel hard te genieten op je bevoorrechte vierkante kilometer. Maar voor mij is zo'n schijnwerkelijkheid geen optie. Maar die andere kant dan? De kant waarin je niet wegstijgt, maar je de rauwe werkelijkheid en het leed en onrecht in de wereld in de ogen durft te kijken? Hoe trek ik dat, zonder te bezwijken onder deze last? Hoe kan ik blijven kijken, zonder cynisch, of afgestompt te raken?

'Thick skin, tender heart'. Ik las de uitspraak in een post op Instagram van Jeff Chu (@byjeffchu). Hij schrijft daarbij (vrij vertaald): 'Je wilt nooit zo verharderen dat je je tedere hart verliest. Het deel van je dat pijn ervaart en verwerkt, dat compassie en liefde voelt. Soms moet je jezelf eraan herinneren dat het niet oké is om een soort Teflon pan te worden. Soms moet je jezelf eraan herinneren om mens te blijven, wat wil zeggen: je moet je herinneren dat God je een hart gaf met een reden - een hart dat niet ondoordringbaar of ongevoelig is voor allerlei soorten van provocatie...'

Ik zoek een middenweg. Eentje waarin ik leef met de realiteit van de gebrokenheid, het onrecht, en de oneerlijkheid, maar waarin ik tegelijkertijd ontdek waar mijn verantwoordelijkheid ligt, en waar die ophoudt. En dat laatste is niet onbelangrijk, wil je niet ten onder gaan. En draait verantwoordelijkheid niet om de vraag: wat is mijn antwoord op de vragen waarmee ik geconfronteerd word?

Draait verantwoordelijkheid niet om de vraag: wat is mijn antwoord op de vragen waarmee ik geconfronteerd word?

Iemand die mij hierin sterk inspireert, en van wie ik onlangs haar beroemde dagboek las, is Etty Hillesum. Zij leefde in een wereld (1942-1943) waarin de een na de andere (joodse) vriend(in) werd opgepakt en vermoord, en met de groeiende dreiging over haar eigen lot. Desondanks kwam zij toch altijd weer tot de conclusie dat het leven zoals ze zelf zei: 'zinrijk' was, schitterend zelfs. Dat werd haar ook weleens verweten, dat zij nog zo 'positief' in het leven kon staan, terwijl de wereld in brand stond. Een paar maanden voor haar dood schrijft ze dit hierover in haar dagboek, op 11 augustus 1943: 'Mensen zeggen weleens: 'Jij maakt ook overal het beste van.' Ik vind dit zo'n flauwhartige uitdrukking. Het is overal helemaal goed. En tegelijk is het overal helemaal slecht. Die twee houden elkaar in evenwicht, overal, altijd. Ik heb nooit het gevoel dat ik ergens het beste van maken moet, alles is altijd helemaal goed zoals het is. Iedere situatie, hoe ellendig ook, is iets absoluuts en houdt het goede en slechte in zich besloten.'

Deze woorden bezitten zo'n diepte, dat je ze alleen maar zachtjes kunt herlezen, en elk woord weegt op je tong. Wat was haar sleutel? Hoe vond zij die 'derde weg' om te leven met zoveel levenslust, te midden van al het leed en de angst? Ook daarover schreef ze in haar dagboek: 'Men moet weer zo eenvoudig en waardeloos worden als het koren, dat groeit, of de regen die valt. Men moet alleen maar *zijn*.' (9 juli 1942), of op 10 juli: 'Het gaat er in laatste instantie om, hoe men het lijden, dat toch essentieel aan dit leven is, draagt en verdraagt en verwerkt en dat men een stukje van z'n ziel ongeschonden bewaren kan door alles heen.' Want, schrijft ze op 14 juli 1942, 'men gaat te ver in zijn angsten voor dat ongelukkige lichaam. En de geest, die vergeten geest, verschrompelt

ergens in een hoekje.... De westerling aanvaardt het lijden niet als behorend bij dit leven. En daarom kan hij nooit positieve krachten putten uit het lijden.'

Als ik Etty goed begrijp, gaat het om het totaalpakketje te aanvaarden wat het leven is: prachtig en afschuwelijk. Om je lot en je eigen leven niet te belangrijk te gaan vinden, maar op juiste waarde te schatten, en om bovenal je geest te bewaren - omdat dat je uiteindelijk mens maakt en houdt, zelfs onder de meest afschuwelijke omstandigheden.

Het resoneert in mijn hart. Want is het niet zo dat al het prachtigs in mijn leven, ook al het duister in zich draagt? Zoals het feit dat ik intens veel van mijn man en kinderen houdt, als keerzijde heeft dat ik angst voel om ze te verliezen? Liefde en angst, schoonheid en pijn. Het één is niet los verkrijgbaar van het ander.

Kate C. Bowler, een Canadese professor aan de Duke University en auteur, wenst haar volgers op sociale media altijd een: Beautiful terrible day, toe. Ze legde eens uit waarom ze altijd eindigde met die toch wel wonderlijke groet. Haar inspiratie hiervoor had ze van Frederick Buechenr, pastor en schrijver, die ooit zei: 'Hier is de wereld. Prachtige en verschrikkelijke dingen zullen gebeuren. Wees niet bang.'

Het leven is prachtig en ontzettend moeilijk tegelijkertijd, ervaart ook Kate, die ongeneeslijk ziek is. Door dat te aanvaarden, omarm je het wijde spectrum dat het leven is. Geweldig en verschrikkelijk. Het is allebei even waar. Dus concludeert ze: 'Keep your eyes open, and your heart soft.' Misschien is dat wel het recept voor de middenweg die ik zoek, even mooi als ingewikkeld: mijn ogen openhouden en mijn hart zacht.

Annemarie van den Berg

<https://lazarus.eo.nl/blogs/hoe-kan-ik-licht-leven-terwijl-de-wereld-in-brand-staat>

Dienstrooster juli 2022			
	zondag 3 juli	zondag 10 juli Koffiedrinken	zondag 17 juli
1	Ferry vd Kuil	Hilde Herholdt	Eddie de Jong
Bloemen	Ellen van der Kuil	Peggy Mijne	Joke de Jong
Koffie Schenken		Priscilla Ndlovu	
	zondag 24 juli	zondag 31 juli	
1	Ina Tanzer	Frouk Smal	
Bloemen	Emmy Reinten	Ina Pol	

Agenda juli 2022		
zondag 3 juli	10h00	Eredienst Ds. A Botha
dinsdag 5 juli	09h00 - 13h00	Kerkkantoor
zondag 10 juli	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken
dinsdag 12 juli	09h00 - 13h00	Kerkkantoor
zondag 17 juli	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 19 juli	09h00 - 13h00	Kerkkantoor
zondag 24 juli	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 26 juni	09h00 - 13h00	Kerkkantoor
zondag 31 juli	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer

Verjaardagen juli 2022		
zondag 3 juli	Reni Dries	083 229 2655
vrijdag 8 juli	Minnekus Knoester	
zondag 10 juli	Nick Knoester	083 411 2994
zondag 10 juli	Arie Spoon	012 998 8834
maandag 18 juli	Anja Smit	083 650 0024
woensdag 20 juli	Loes Dibb	079 027 2185
donderdag 21 juli	Marco van Wieringen	082 940 9696
maandag 25 juli	Marjan van Zee	072 133 4836
dinsdag 26 juli	Henk Smal	082 923 7647

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandssprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 09h00 - 13h00	Joke de Jong 072 443 3535 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 011 478 1082 estruct@iafrica.com
Organist	Johan van Staden 082 928 5874 jvstaden@webmail.co.za